

каквы условія бѣхъ избранъ въ тѣхъ дѣл-
жность, още и отъ каквы хора сѣмъ былъ
окруженъ по службѣ-тѣ, сирѣчь какъ злѣ
сѣ были расположены нѣкои отъ настоя-
тели-тѣ камъ мене. И единственно за тѣх-
нѣ-тѣ нерасположенность камъ мене е от-
бязанъ г. Мутевъ за свое-то директорство
въ това училище (*). И тѣй Г-нѣ Мутевъ
нѣмаше за какво да ся бои отъ мене. Но

(*) Г. Мутева поканихъ съ писмо за дирек-
торъ въ Централно-то училище въ декемврія мѣ-
сяца на 1858 год. ; кога той не благоволи да
отговори на него писмо, настоятели-тѣ прѣдста-
вихъ мене за директоръ, и Министерство-то мя
утверди въ тѣхъ службѣ. Три мѣсяцы подиръ
мое-то утвърденіе на директорство, г. Мутевъ
хванъ да интригува чрезъ нѣкои лица да изва-
дать мене и да примать него за директоръ. Ка-
кво нравственно достоинство има въ това негово
поведеніе оставямъ да сѣдятъ гг. читатели. Впро-
чемъ азъ отъ това ничто не губехъ, зачѣ
и директоръ получавахъ жалованье равно съ у-
чители-тѣ.